

Girona, un acord dèbil i inestable

Opinió | 09-01-2020 | 17:52

Sílvia Paneque

El nou curs polític a Girona, aquest nou any 2020, s'inaugura amb la notícia que a Espanya hi haurà un govern d'Esquerreres amb Pedro Sánchez, els socialistes i Unidas Podemos. És una excel·lent notícia per a totes aquelles persones que creiem que el factor ideològic, d'esquerreres o dretes, en el govern espanyol o de qualsevol país del món, és un factor important. O dit d'una altra manera, el govern d'esquerreres ha transmès amb èxit el missatge polític que es pot obrir una nova etapa constructiva de diàleg, d'igualtat i de progrés. Tan de bo!

A la ciutat de Girona, Junts x Cat ha tingut el suport de Guanyem en el cartipàs, en les ordenances i en els pressupostos. No dic pas que hagi estat un absolut desastre i, fins i tot, penso que Guanyem ha recuperat algunes de les inversions socials que els socialistes vam tenir com a prioritats quan vam ser al govern entre 2016 i 2017. Ara bé, sí que cal afegir que aquests acords no sembla que tinguin un fonament fort i que, a part de les consecucions del moment, aquestes dues forces polítiques no sembla que tinguin un projecte compartit per a la ciutat.

Aquesta hipòtesi, de fer-se realitat, sí que tindria gravíssimes conseqüències per a Girona: un govern amb el cartipàs i les primeres ordenances i pressupostos aprovats pot tenir la temptació de governar en amplíssima minoria durant la resta del mandat. Ara bé, els reptes més importants, com no continuar perdent centralitat territorial, reformar el centre per actualitzar-lo, la justícia social, la cohesió entre barris, o la reforma de les entrades de la ciutat exigeixen tenir un projecte sòlid de ciutat amb majories adequades per fer-ho possible.

A uns i altres els pot haver convingut acordar un pacte de tres potes, cartipàs, ordenances i pressupostos, però em preocupa que s'hagi comès el despropòsit de no fonamentar-lo en una entesa de mandat que garanteixi l'estabilitat a Girona. Gairebé qualsevol acord és preferible a tenir un govern dèbil i incapaç d'aprofitar les oportunitats de futur a favor de la nostra gent. Si això hagués passat, hi ha qui podria ser qualificat d'irresponsable, però l'error hauria estat majúscul per part de l'alcalde, que té la funció principal d'assegurar la bona governabilitat.

El PSC de Girona es troba a l'oposició perquè no comparteix ni el projecte nacional ni la manca de projecte de ciutat de l'alcalde Marta Madrenas. Tot i que és cert que hi vam governar amb lleialtat durant gairebé dos anys, és evident que l'alcalde va fer un gir copernicà per situar-se com a baluard més incendiari de l'independentisme de dretes a Catalunya. En aquestes

circumstàncies, poc marge tenim més que defensar i reivindicar amb totes les nostres forces que Girona hauria de ser el primer i fer-ho des d'una oposició moderada i constructiva.

La nova política té un vot fragmentat en opcions molt diferents i, fins i tot, els resultats electorals canvien molt d'avui per demà. En aquest escenari, si jo hagués tingut l'honor de ser alcaldessa de Girona, hauria buscat un acord amb un fonament fort i uns objectius pragmàtics clars per millorar la vida dels gironins i gironines. L'alcaldesa, fins i tot amb certa habilitat, va triar ser-ho en minoria per mitjà d'esperar i d'actuar per impedir qualsevol possible alternativa. Un cop en aquesta situació, però, va continuar actuant a curt termini. La política nacional ho exigia. Però em temo que Girona en pot patir les conseqüències.

Autor: [Sílvia Paneque](#), portaveu i regidora del PSC Girona